

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Σχόλια (Aṭṭhakathā)

Ο Κανόνας των Ομιλιών - Σχόλια (Sutta Piṭaka -
Aṭṭhakathā)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών - Σχόλια (1. Dīgha
Nikāya - Aṭṭhakathā)

1. Σχόλια για το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής
(1. Sīlakkhandhavaggaṭṭhakathā)

9. Σχόλια για την ομιλία στον Ποτταπάντα
(9. Poṭṭhapādasuttavaṇṇanā)

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών - Σχόλια

1. Σχόλια για το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής

9. Poṭṭhapādasuttavaṇṇanā

Poṭṭhapādaparibbājakavatthuvaṇṇanā

406. Evaṃ me suttaṃ...pe... sāvatthiyanti poṭṭhapādasuttaṃ. Tatrāyaṃ apubbapadavaṇṇanā. Sāvatthiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāmeti sāvatthiṃ upanissāya yo jetassa kumārassa vane anāthapiṇḍikena gahapatinā ārāmo kārito, tattha viharati. Poṭṭhapādo paribbājakoti nāmena poṭṭhapādo nāma channaparibbājako. So kira gihikāle brāhmaṇamahāsālo kāmesuādīnavaṃ disvā cattālīsakoṭiparimāṇaṃ bhogakkhandhaṃ pahāya pabbajitvā titthiyānaṃ gaṇācariyo jāto. Samayaṃ pavadanti etthāti samayappavādakako, tasmīṃ kira tṭhāne caṅkītārukkhapokkharasātippabhutayo brāhmaṇā nigaṇṭhaacelakaparibbājakādayo ca pabbajitā sannipatitvā attano attano samayaṃ vadanti kathenti dīpenti, tasmā so ārāmo samayappavādakoti vuccati. Sveva ca tindukācīrasaṅkhātāya timbarūrukkhapantiyā parikkhittatā tindukācīro. Yasmā panettha paṭhamāṃ ekāva sālā ahosi, pacchā mahāpuññaṃ paribbājakaṃ nissāya bahū sālā katā. Tasmā tameva ekaṃ sālāṃ upādāya laddhanāmasena ekasālakoti vuccati. Mallikāya pana pasenadiraṇṇo deviyā uyyānabhūto so pupphaphalasampanno ārāmoti katvā mallikāya ārāmoti saṅkhyāṃ gato. Tasmīṃ samayappavādake tindukācīre ekasālake mallikāya ārāme.

Paṭivasatīti nivāsaphāsutāya vasati. Athekadivaṣaṃ bhagavā paccūsasamaye sabbaññaṇṇaṃ pattharivā lokaṃ pariggaṇhanto ñaṇajālassa antogataṃ paribbājakaṃ disvā - “ayaṃ poṭṭhapādo mayhaṃ ñaṇajāle paññāyati, kinnu kho bhavissatī”ti upaparikkhanto addasa - “ahaṃ ajja tattha gamissāmi, atha maṃ poṭṭhapādo nirodhaṇca nirodhavutṭhānaṇca pucchissati, tassāhaṃ sabbabuddhānaṃ ñaṇena saṃsanditvā tadubhayaṃ kathessāmi, atha so katipāhaccayena cittaṃ hatthisāriputtaṃ gahetvā mama santikaṃ āgamissati, tesamahaṃ dhammaṃ desessāmi, desanāvasāne poṭṭhapādo maṃ saraṇaṃ gamissati, citto hatthisāriputto mama santike pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇissatī”ti. Tato pātova sarīrapaṭijaggaṇaṃ katvā surattadupaṭṭaṃ nivāsetvā vijjulatāsadisāṃ kāyabandhanaṃ bandhitvā yugandharapabbataṃ parikkhipitvā tṭhitamahāmeghaṃ viya meghavaṇṇaṃ paṃsukūlaṃ ekaṃsavaragataṃ katvā paccaggaṃ selamayapattaṃ vāmaṃsakūṭe laggetvā sāvatthiṃ piṇḍāya pavisissāmīti sīho viya himavantapādā vihārā nikkhami. Imamatthaṃ sandhāya - “atha kho bhagavā”tiādi vuttaṃ.

407. Etadahosīti nagaradvārasamīpaṃ gantvā attano rucivasena sūriyaṃ oloketvā atippagabhāvameva disvā etaṃ ahosi. Yaṃnūnāhanti saṃsayaparidīpano viya nipāto, buddhānaṇca saṃsayo nāma natthi - “idaṃ karissāma, idaṃ na karissāma, imassa dhammaṃ desessāma, imassa na desessāmā”ti evaṃ parivitakkapubbabhāgo panesa sabbabuddhānaṃ labbhati. Tenāha - “yaṃnūnāha”nti, yadi panāhanti attho.

408. Unnādinīyāti uccaṃ nadamānāya, evaṃ nadamānāya cassā uddhaṃ gamanavasena ucco, disāsu patthaṭavasena mahā saddoti uccāsaddamahāsaddāya, tesañhi paribbājakānaṃ pātova vuṭṭhāya kattaḃbaṃ nāma cetiyavattaṃ vā bodhivattaṃ vā ācariyupajjhāyavattaṃ vā yoniso manasikāro vā natthi. Tena te pātova vuṭṭhāya bālātape nisinnā - “imassa hattho sobhano, imassa pādo”ti evaṃ aññamaññaṃ hatthapādādāni vā ārabba, itthipurisadāraḁadārikādānaṃ vaṇṇe vā, aññaṃ vā kāmassādhavassādādivatthūṃ ārabba kathaṃ samuṭṭhāpetvā anupubbena rājakathādiānekavidhaṃ tiracchānakathaṃ kathenti. Tena vuttaṃ - “unnādinīyā uccāsaddamahāsaddāya ānekavihiṭaṃ tiracchānakathaṃ kathentiya”ti.

Tato poṭṭhapādo paribbājako te paribbājake oloketvā - “ime paribbājakā ativiya aññamaññaṃ agāravā, mayañca samaṇassa gotamassa pātubhāvato paṭṭhāya sūriyuggamanaṃ khajjopanakūpamā jātā, lābhasakkāropi no parihīno. Sace paṇimaṃ ṭhānaṃ samaṇo gotamo vā gotamassa sāvako vā gihī upaṭṭhāko vā tassa āgaccheyya, ativiya lajjanīyaṃ bhavissati, parisadoso kho pana parisajetṭhakasseva upari ārohaṭi”ti itocito ca vilokento bhagavantaṃ addasa. Tena vuttaṃ - “addasā kho poṭṭhapādo paribbājako...pe... tuṇhī ahesu”nti.

409. Tattha saṇṭhapesīti sikkhāpesi, vajjamassā paṭicchādesi. Yathā susaṇṭhitā hoti, tathā naṃ ṭhapesi. Yathā nāma parisamajjhaṃ pavisanto puriso vajjapaṭicchādanatthaṃ nivāsanaṃ saṇṭhapeti, pārūpanaṃ saṇṭhapeti, rajokiṇṇaṭṭhānaṃ puñchati; evamassā vajjapaṭicchādanatthaṃ - “appasaddā bhonto”ti sikkhāpento yathā susaṇṭhitā hoti, tathā naṃ ṭhapesīti attho. Appasaddakāmoti appasaddaṃ icchati, eko nisīdati, eko tiṭṭhati, na gaṇasaṇṇikāya yāpeti. Upasaṇkamitabbaṃ maññeyyāti idhāgantabbaṃ maññeyya. Kasmā panesa bhagavato upasaṇkamaṇaṃ paccāsīsati? Attano vuddhiṃ patthayamāno. Paribbājakā kira buddhesu vā buddhasāvakesu vā attano santikaṃ āgatesu - “ajja amhākaṃ santikaṃ samaṇo gotamo āgato, sārīputto āgato, na kho pana te yassa vā tassa vā santikaṃ gacchanti, passatha amhākaṃ uttamabhāva”nti attano upaṭṭhākānaṃ santike attānaṃ ukkhipanti, ucce ṭhāne ṭhapenti, bhagavatopi upaṭṭhāke gaṇhituṃ vāyamanti. Te kira bhagavato upaṭṭhāke disvā evaṃ vadanti - “tumhākaṃ satthā bhavaṃ gotamopi gotamasāvakaṃ amhākaṃ santikaṃ āgacchanti, mayaṃ aññamaññaṃ samaggā. Tumhe pana amhe akkhīhipi passituṃ na icchatha, sāmīcikaṃ na karotha, kiṃ vo amhehi aparaddha”nti. Athekacce manussā - “buddhāpi etesaṃ santikaṃ gacchanti kiṃ amhāka”nti tato paṭṭhāya te disvā nappamajjanti. Tuṇhī ahesunti poṭṭhapādaṃ parivāretvā nissaddā nisīdiṃsu.

410. Svāgataṃ, bhanteti suṭṭhu āgamaṇaṃ, bhante, bhagavato; bhagavati hi no āgate ānando hoti, gate sokoti dīpeti. Cirassaṃ kho, bhanteti kasmā āha? Kiṃ bhagavā pubbepi tattha gatapubboti, na gatapubbo. Manussānaṃ pana - “kuhiṃ gacchantā, kuto āgatattha, kiṃ maggaṃ uḁhattha, cirassaṃ āgatatthā”ti evamādayo piyasamudācārā honti, tasmā evamāha. Evañca pana vatvā na mānathaddho hutvā nisīdi, uṭṭhāyāsanaṃ bhagavato paccuggamanamakāsi. Bhagavantañhi upagataṃ disvā āsanena animantento vā apacitiṃ akaronto vā dullabho. Kasmā? Uccākulīnatāya. Ayampi paribbājako attano nisinnāsanaṃ papphoṭetvā bhagavantaṃ āsanena nimantento - “nisīdatu, bhante, bhagavā idamāsanaṃ paññaṭṭa”nti āha. Antarākathā vipakatāti nisinnānaṃ vo ādito paṭṭhāya yāva mamāgamaṇaṃ, etasmiṃ antare kā nāma kathā vipakatā, mamāgamaṇapaccayā katamā kathā pariyantaṃ na gatā,

vadatha, yāva naṃ pariyantaṃ netvā demīti sabbaññupavāraṇaṃ pavāresi. Atha paribbājako - “nirattakakathā esā nissārā vaṭṭasannissitā, na tumhākaṃ purato vattabbataṃ arahatī”ti dīpento “tiṭṭhatesā, bhante”tiādimāha.

Abhisaññānirodhakathāvaṇṇanā

411. Tiṭṭhatesā, bhanteti sace bhagavā sotukāmo bhavissati, pacchāpesā kathā na dullabhā bhavissati, amhākaṃ panimāya kathāya attho natthi. Bhagavato panāgamaṇaṃ labhitvā mayaṃ aññadeva sukāraṇaṃ pucchāmāti dīpeti. Tato taṃ pucchanto - “purimāni, bhante”tiādimāha. Tattha kotūhalasālāyanti kotūhalasālā nāma paccekasālā natthi. Yattha pana nānātitthiyā samaṇabrāhmaṇā nānāvidhaṃ kathaṃ pavattenti, sā bahūnaṃ - “ayaṃ kiṃ vadati, ayaṃ kiṃ vadatī”ti kotūhaluppatitiṭṭhānato kotūhalasālāti vuccati. Abhisaññānirodheti ettha abhīti upasaggamattaṃ. Saññānirodheti cittanirodhe, khaṇikanirodhe kathā uppannāti attho. Idaṃ pana tassā uppattikāraṇaṃ. Yadā kira bhagavā jātakaṃ vā katheti, sikkhāpadaṃ vā paññāpeti tadā sakalajambudīpe bhagavato kittighoso pattharati, titthiyā taṃ sutvā - “bhavaṃ kira gotamo pubbacariyaṃ kathesi, mayaṃ kiṃ na sakkoma tādisaṃ kiñci kathetu”nti bhagavato paṭibhāgakariyaṃ karontā ekaṃ bhavantarasamayaṃ kathenti - “bhavaṃ gotamo sikkhāpadaṃ paññāpesi, mayaṃ kiṃ na sakkoma paññāpetu”nti attano sāvakānaṃ kiñcideva sikkhāpadaṃ paññāpeti. Tadā pana bhagavā aṭṭhavidhahaparisaṃmajjhe nisīditvā nirodhakathaṃ kathesi. Titthiyā taṃ sutvā - “bhavaṃ kira gotamo nirodhaṃ nāma kathesi, mayampi taṃ kathessāmā”ti sannipatitvā kathayiṃsu. Tena vuttaṃ - “abhisaññānirodhe kathā udapādī”ti.

Tatrekacceti tesu ekacce. Purimo cettha yvāyaṃ bāhire titthāyatane pabbajito cittappavattiyaṃ dosaṃ disvā acittakabhāvo santoti samāpattiṃ bhāvetvā ito cuto pañca kappasatāni asaññibhave ṭhatvā puna idha uppajjati. Tassa saññuppāde ca nirodhe ca hetuṃ apassanto - ahetū appaccayāti āha.

Dutiyo naṃ nisedhetvā migasiṅgatāpasassa asaññakabhāvaṃ gahetvā - “upetipi apeti”ti āha. Migasiṅgatāpaso kira attantapo ghoratapo paramadhitindriyo ahosi. Tassa sīlatejena sakkavimānaṃ uṇhaṃ ahosi. Sakko devarājā “sakkaṭṭhānaṃ nu kho tāpaso patthetī”ti alambusaṃ nāma devakaññaṃ - ‘tāpasassa tapaṃ bhinditvā ehī’ti pesesi. Sā tattha gatā. Tāpaso paṭhamadivase taṃ disvāva palāyitvā paṇṇasālaṃ pāvisi. Dutiyadivase kāmaccchandanivaraṇena bhaggo taṃ hatthe aggahesi, so tena dibbaphassena phuṭṭho visaññī hutvā tiṇṇaṃ saṃvaccharānaṃ accayena saññaṃ paṭilabhi. Taṃ so diṭṭhigatiko - “tiṇṇaṃ saṃvaccharānaṃ accayena nirodhā vuṭṭhito”ti maññaṃāno evamāha.

Tatiyo naṃ nisedhetvā āthabbaṇapayogaṃ sandhāya “upakaḍḍhantipi apakaḍḍhantipi”ti āha. Āthabbaṇikā kira āthabbaṇaṃ payojetvā sattaṃ sīsacchinnaṃ viya hatthacchinnaṃ viya mataṃ viya ca katvā dassenti. Tassa puna pākatiabhāvaṃ disvā so diṭṭhigatiko - “nirodhā vuṭṭhito aya”nti maññaṃāno evamāha.

Catuttho naṃ nisedhetvā yakkhadāsīnaṃ madaniddaṃ sandhāya “santi hi bho devatā”tiādimāha. Yakkhadāsiyo kira sabbarattiṃ devatūpahāraṃ kurumānā naccitvā gāyitvā aruṇodaye ekaṃ surāpātiṃ pivitvā parivattitvā supitvā divā vuṭṭhahanti. Taṃ disvā so diṭṭhigatiko - “suttakāle nirodhaṃ samāpannā, pabuddhakāle nirodhā vuṭṭhitā”ti maññaṃāno evamāha.

Ayaṃ pana poṭṭhapādo paribbājako paṇḍitajātiko. Tenassa taṃ kathaṃ sutvā vippaṭisāro uppajji. “Imesaṃ kathā eḷamūgakathā viya cattāro hi nirodhe ete paññapenti, iminā ca nirodhena nāma ekena bhavitabbaṃ, na bahunā. Tenāpi ekena aññeneva bhavitabbaṃ, so pana aññena ñātum na sakkā aññatra sabbaññunā. Sace bhagavā idha abhaviṣsa ‘ayaṃ nirodho ayaṃ na nirodho’ti dīpasahassaṃ viya ujjāletvā ajjameva pākaṭaṃ akarissā”ti dasabalaññeva anussari. Tasmā “tassa mayhaṃ bhante”tiādimāha. Tattha aho nūnāti anussaraṇatthe nipātadvayaṃ, tena tassa bhagavantaṃ anussarantassa etadahosi “aho nūna bhagavā aho nūna sugato”ti. Yo imesanti yo etesaṃ nirodhadhammānaṃ sukusalo nipuṇo cheko, so bhagavā aho nūna katheyya, sugato aho nūna katheyyāti ayamettha adhippāyo. Pakataññūti ciṇṇavasitāya pakatiṃ sabhāvaṃ jānātīti pakataññū. Kathaṃ nu khoti idaṃ paribbājako “mayhaṃ bhagavā na jānāma, tumhe jānātha, kathetha no”ti āyācanto vadati. Atha bhagavā kathento “tatra poṭṭhapādā”tiādimāha.

Ahetukasaññuppadanirodhakathāvaṇṇanā

412. Tattha tatrāti tesu samaṇabrāhmaṇesu. Āditova tesāṃ aparaddhanti tesāṃ ādimhiyeva viraddhaṃ, gharamajjheyeva pakkhalitāti dīpeti. Sahetū sappaccayāti ettha hetupi paccayopi kāraṇasseva nāmaṃ, sakāraṇāti attho. Taṃ pana kāraṇaṃ dassento “sikkhā ekā”ti āha. Tattha sikkhā ekā saññā uppajjantīti sikkhāya ekaccā saññā jāyantīti attho.

413. Kā ca sikkhāti bhagavā avocāti katamā ca sā sikkhāti bhagavā vitthāretukamyatāpucchāvasena avoca. Atha yasmā adhisīlasikkhā adhicittasikkhā adhipaññāsikkhāti tisso sikkhā honti. Tasmā tā dassento bhagavā saññāya sahetukaṃ uppādanirodhaṃ dīpetum buddhuppādato pabhuti tantidhammaṃ ṭhapento “idha poṭṭhapāda, tathāgato loke”tiādimāha. Tattha adhisīlasikkhā adhicittasikkhāti dve eva sikkhā sarūpena āgatā, tatiyā pana “ayaṃ dukkhanirodhagāminī paṭipadāti kho poṭṭhapāda mayā ekaṃsiko dhammo desito”ti ettha sammādiṭṭhisammāsaṅkappavasena pariyāpannattā āgatāti veditabbā. Kāmasaññāti pañcakāmaguṇikarāgopi asamuppannakāmacāropi. Tattha pañcakāmaguṇikarāgo anāgāmimaggena samugghātaṃ gacchati, asamuppannakāmacāro pana imasmiṃ ṭhāne vaṭṭati. Tasmā tassa yā purimā kāmasaññāti tassa paṭhamajjhānasamaṅgino yā pubbe uppannapubbāya kāmasaññāya sadisattā purimā kāmasaññāti vucceyya, sā nirujjhati, anuppannāva nuppajjatīti attho.

Vivekajapītisukhasukhumasaccasaññīyeva tasmīṃ samaye hotīti tasmīṃ paṭhamajjhānasamaye vivekajapītisukhasaṅkhātā sukhumasaññā saccā hoti, bhūtā hotīti attho. Atha vā kāmacchandādiolārikaṅgappahānavasena sukhumā ca sā bhūtatāya saccā ca saññāti sukhumasaccasaññā, vivekajehi pītisukhehi sampayuttā sukhumasaccasaññāti vivekajapītisukhasukhumasaccasaññā sā assa atthīti vivekajapītisukhasukhumasaccasaññīti evamettha attho daṭṭhabbo. Esa nayo sabbattha. Evampi sikkhāti ettha yasmā paṭhamajjhānaṃ samāpajjanto adhiṭṭhahanto, vuṭṭhahanto ca sikkhati, tasmā taṃ evaṃ sikkhitabbato sikkhāti vuccati. Tenapi sikkhāsaṅkhātena paṭhamajjhānena evaṃ ekā vivekajapītisukhasukhumasaccasaññā uppajjati. Evaṃ ekā kāmasaññā nirujjhatīti attho. Ayaṃ sikkhāti bhagavā avocāti ayaṃ paṭhamajjhānasāṅkhātā ekā sikkhāti, bhagavā āha. Etenupāyena sabbattha attho daṭṭhabbo.

Yasmā pana aṭṭhamasamāpattiyā aṅgato sammasanam buddhānamyeva hoti, sāvakesu sārīputtasadisānampi natthi, kalāpato sammasanamyeva pana sāvakānam hoti, idaṁca “saññā saññā”ti, evaṁ aṅgato sammasanam uddhaṭam. Tasmā ākiñcaññāyatanaparamamyeva saññam dassetvā puna tadeva saññagganti dassetum “yato kho poṭṭhapāda...pe... saññaggam phusati”ti āha.

414. Tattha yato kho poṭṭhapāda bhikkhūti yo nāma poṭṭhapāda bhikkhu. Idha sakasaññī hotīti idha sāsane sakasaññī hoti, ayameva vā pāṭho, attano paṭhamajjhānasaññāya saññavā hotīti attho. So tato amutra tato amutrāti so bhikkhu tato paṭhamajjhānato amutra dutiyajjhāne, tatopi amutra tatiyajjhāneti evaṁ tāya tāya jhānasaññāya sakasaññī sakasaññī hutvā anupubbena saññaggam phusati. Saññagganti ākiñcaññāyatanam vuccati. Kasmā? Lokiyānam kiccakārakasamāpattīnam aggatā. Ākiñcaññāyatanasamāpattiyāhi tathavā nevasaññānāsaññāyatanampi nirodhampi samāpajjanti. Iti sā lokiyānam kiccakārakasamāpattīnam aggatā saññagganti vuccati, tam phusati pāpuṇātīti attho.

Idāni abhisaññānirodham dassetum “tassa saññagge tṭhitassā”tiādimāha. Tattha ceteyyam, abhisañkhareyyanti padadvaye ca jhānam samāpajjanto ceteti nāma, punappunam kappetīti attho. Uparisamāpattiatthāya nikantiṁ kurumāno abhisañkharoti nāma. Imā ca me saññā nirujjheyanti imā ākiñcaññāyatanasaññā nirujjheyum. Aññā ca oḷārikāti aññā ca oḷārikā bhavaṅgasaññā uppajjeyum. So na ceva ceteti na abhisañkharotīti ettha kāmam cesa cetentova na ceteti, abhisañkharontova nābhisañkharoti. Imassa bhikkhuno ākiñcaññāyatanato vuṭṭhāya nevasaññānāsaññāyatanam samāpajjitvā “ekam dve cittavāre tṭhassāmī”ti ābhogasamannāhāro natthi. Uparinirodhasamāpattatthāya eva pana ābhogasamannāhāro atthi, svāyamattho puttāgharācikkhaṇena dīpetabbo.

Pitugharamajjhena kira gantvā pacchābhāge puttassa gharam hoti, tato paṇītam bhojanam ādāya āsanasālam āgataṁ daharam thero - “manāpo piṇḍapāto kuto ābhato”ti pucchi. So “asukassa gharato”ti laddhagharameva ācikkhi. Yena panassa pitugharamajjhena gatopi āgatopi tattha ābhogopi natthi. Tattha āsanasālā viya ākiñcaññāyatanasamāpatti daṭṭhabbā, pitugeham viya nevasaññānāsaññāyatanasamāpatti, puttageham viya nirodhasamāpatti, āsanasālāya tathavā pitugharam amanasikarivā puttāgharācikkhaṇam viya ākiñcaññāyatanato vuṭṭhāya nevasaññānāsaññāyatanam samāpajjitvā “ekam dve cittavāre tṭhassāmī”ti pitugharam amanasikarivāva uparinirodhasamāpattatthāya manasikāro, evamesa cetentova na ceteti, abhisañkharontova nābhisañkharoti. Tā ceva saññāti tā jhānasaññā nirujjhanti. Aññā cāti aññā ca oḷārikā bhavaṅgasaññā nuppajjanti. So nirodham phusatīti so evaṁ paṭipanno bhikkhu saññāvedayitanirodham phusati vindati paṭilabhati.

Anupubbābhisaññānirodhasampajānasamāpattinti ettha abhīti upasaggamattam, sampajānapadam nirodhapadena antarikam katvā vuttam. Anupaṭipāṭiyā sampajānasaññānirodhasamāpattīti ayam panetthatto. Tatrāpi sampajānasaññānirodhasamāpattīti sampajānantassa ante saññā nirodhasamāpatti sampajānantassa vā paṇḍitassa bhikkhuno saññānirodhasamāpattīti ayam visesattho.

Idāni idha t̥hatvā nirodhasamāpattikathā kathetabbā. Sā panesā sabbākārena visuddhimagge paññābhāvanānisamsādhikāre kathitā, tasmā tattha kathitatova gahetabbā.

Evam bhagavā poṭṭhapādassa paribbājakassa nirodhakathaṃ kathetvā - atha naṃ tādīsāya kathāya aññattha abhāvaṃ paṭijānāpetuṃ “taṃ kiṃ maññasī”tiādimāha. Paribbājakopi “bhagavā ajja tumhākaṃ kathaṃ t̥hapetvā na mayā evarūpā kathā sutapubbā”ti paṭijānanto, “no hetam bhante”ti vatvā puna sakkaccaṃ bhagavato kathāya uggahitabhāvaṃ dassento “evam kho aham bhante”tiādimāha. Athassa bhagavā “suuggahitaṃ tayā”ti anujānanto “evam poṭṭhapādā”ti āha.

415. Atha paribbājako “bhagavatā ‘ākiñcaññāyatanaṃ saññagga’nti vuttaṃ. Etadeva nu kho saññaggaṃ, udāhu avasesasamāpattisupi saññaggaṃ atthī”ti cintetvā tamatthaṃ pucchanto “ekaññeva nu kho”tiādimāha. Bhagavāpissa vissajjesi. Tattha puthūpīti bahūnipi. Yathā yathā kho, poṭṭhapāda, nirodhaṃ phusātīti pathavīkasiṇādīsū yena yena kasiṇena, paṭhamajjhānādīnaṃ vā yena yena jhānena. Idaṃ vuttaṃ hoti - sace hi pathavīkasiṇena karaṇabhūtena pathavīkasiṇasamāpattiṃ ekavāraṃ samāpajjanto purimasaññānirodhaṃ phusati ekaṃ saññaggaṃ, atha dve vāre, tayo vāre, vārasataṃ, vārasahassaṃ, vārasatasahassaṃ vā samāpajjanto purimasaññānirodhaṃ phusati, satasahassaṃ, saññaggāni. Esa nayo sesakasiṇesu. Jhānesupi sace paṭhamajjhānena karaṇabhūtena ekavāraṃ purimasaññānirodhaṃ phusati ekaṃ saññaggaṃ. Atha dve vāre, tayo vāre, vārasataṃ, vārasahassaṃ, vārasatasahassaṃ vā purimasaññānirodhaṃ phusati, satasahassaṃ saññaggāni. Esa nayo sesajjhānasamāpattisupi. Iti ekavāraṃ samāpajjanavasena vā sabbampi sañjānanalakkhaṇena saṅgahetvā vā ekaṃ saññaggaṃ hoti, aparāparam samāpajjanavasena bahūni.

416. Saññā nu kho, bhanteti bhante nirodhasamāpajjanakassa bhikkhuno “saññā nu kho paṭhamam uppajjati”ti pucchati. Tassa bhagavā “saññā kho, poṭṭhapādā”ti byākāsi. Tattha saññāti jhānasaññā. Ñāṇanti vipassanāññāṇaṃ. Aparo nayo, saññāti vipassanā saññā. Ñāṇanti maggaññāṇaṃ. Aparo nayo, saññāti maggasaññā. Ñāṇanti phalaññāṇaṃ. Tipiṭakamahāsivatthero panāha -

Kiṃ ime bhikkhū bhaṇanti, poṭṭhapādo heṭṭhā bhagavantaṃ nirodhaṃ pucchi. Idāni nirodhā vuṭṭhānaṃ pucchanto “bhagavā nirodhā vuṭṭhahantassa kiṃ paṭhamam arahattaphalasaññā uppajjati, udāhu paccavekkhaṇaññā”nti vadati. Athassa bhagavā yasmā phalasaññā paṭhamam uppajjati, pacchā paccavekkhaṇaññāṇaṃ. Tasmā “saññā kho poṭṭhapādā”ti āha. Tattha saññūppādāti arahattaphalasaññāya uppādā, pacchā “idaṃ arahattaphala”nti evam paccavekkhaṇaññūppādo hoti. Idappaccayā kira meti phalasamādhisaññāpaccayā kira mayham paccavekkhaṇaññāṇaṃ uppananti.

Saññāattakathāvaṇṇanā

417. Idāni paribbājako yathā nāma gāmasūkaro gandhodakena nhāpetvā gandhehi anulimpitvā mālādāmaṃ piḷandhitvā sirisayane āropitopi sukhaṃ na vindati, vegena gūthaṭṭhānameva gantvā sukhaṃ vindati. Evameva bhagavatā saṅhasukhumatilakkhaṇabbhāhatāya desanāya nhāpitavilittamaṇḍitopi nirodhakathāsirisayanaṃ āropitopi tattha sukhaṃ na vindanto gūthaṭṭhānasadisam attano laddhiṃ gahetvā tameva pucchanto “saññā nu kho, bhante, purisassa attā”tiādimāha. Athassānumatiṃ gahetvā byākātukāmo bhagavā - “kaṃ pana

tva''ntiādimāha. Tato so ''arūpī attā''ti evaṃ laddhiko samānopi ''bhagavā desanāya sukusalo, so me āditova laddhiṃ mā viddhamsetū''ti cintetvā attano laddhiṃ pariharanto ''oḷārikaṃ kho''tiādimāha. Athassa bhagavā tattha dosaṃ dassento ''oḷāriko ca hi te''tiādimāha. Tattha evaṃ santanti evaṃ sante. Bhummatthe hi etaṃ upayogavacanaṃ. Evaṃ santaṃ attānaṃ paccāgacchato tavāti ayaṃ vā ettha attho. Catunnaṃ khandhānaṃ ekuppādekanirodhattā kiñcāpi yā saññā uppajjati, sāva nirujjhati. Aparāparaṃ upādāya pana ''aññā ca saññā uppajjanti, aññā ca saññā nirujjhanti''ti vuttaṃ.

418-420. Idāni aññaṃ laddhiṃ dassento - ''manomayaṃ kho ahaṃ, bhante''tiādim vatvā tatrāpi dose dinne yathā nāma ummattako yāvassa saññā nappatitthāti, tāva aññaṃ gahetvā aññaṃ vissajjeti, saññāpatitthānakāle pana vattabbameva vadati, evameva aññaṃ gahetvā aññaṃ vissajjetvā idāni attano laddhiṃyeva vadanto ''arūpī kho''tiādimāha. Tatrāpi yasmā so saññāya uppādanirodhaṃ icchatī, attānaṃ pana sassataṃ maññati. Tasmā tathevassa dosaṃ dassento bhagavā ''evaṃ santampī''tiādimāha. Tato paribbājako micchādassanena abhibhūtattā bhagavatā vuccamānampi taṃ nānattaṃ ajānanto ''sakkā panetaṃ, bhante, mayā''tiādimāha. Athassa bhagavā yasmā so saññāya uppādanirodhaṃ passantopi saññāmayāṃ attānaṃ niccāmeva maññati. Tasmā ''dujjānaṃ kho''tiādimāha.

Tatthāyaṃ saṅkhepattho - tava aññā diṭṭhi, aññā khanti, aññā ruci, aññathāyeva te dassanaṃ pavattaṃ, aññadeva ca te khamati ceva ruccati ca, aññatra ca te āyogo, aññissāyeva paṭipattiyā yuttapayuttatā, aññattha ca te ācariyakāṃ, aññasmiṃ titthāyatane ācariyabhāvo. Tena tayā evaṃ aññadiṭṭhikena aññakhantikena aññarucikena aññatrāyogena aññatrācariyakena dujjānaṃ etanti. Atha paribbājako - ''saññā vā purisassa attā hotu, aññā vā saññā, taṃ sassatādi bhāvamassa pucchissa''nti puna ''kiṃ pana bhante''tiādimāha.

Tattha lokoti attānaṃ sandhāya vadati. Na hetāṃ poṭṭhapāda atthasañhitanti poṭṭhapāda etaṃ diṭṭhigataṃ na idhalokaparalokaatthanissitaṃ, na attatthaparatthanissitaṃ. Na dhammasaṃhitanti na navalokuttaradhammanissitaṃ. Nādi brahmacariyakanti sikkhattayasaṅkhātassa sāsana brahmacariyakassa na ādimattaṃ, adhisīlasikkhāmattampi na hoti. Na nibbidāyāti saṃsāra vaṭṭe nibbindanattāya na saṃvattati. Na virāgāyāti vaṭṭavirāgatthāya na saṃvattati. Na nirodhāyāti vaṭṭassa nirodhakaraṇattāya na saṃvattati. Na upasamāyāti vaṭṭassa vūpasamanattāya na saṃvattati. Na abhiññāyāti vaṭṭābhijānanāya paccakkhākiriyāya na saṃvattati. Na sambodhāyāti vaṭṭasambujjhanattāya na saṃvattati. Na nibbānāyāti amatamahānibbānassa paccakkhākiriyāya na saṃvattati.

Idaṃ dukkhantiādisu taṇhaṃ ṭhapetvā tebhūmakā pañcakkhandhā dukkhanti, tasseva dukkhasa pabhāvanato sappaccayā taṇhā dukkhasamudayoti. Ubhinnaṃ appavatti dukkhanirodhoti, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo dukkhanirodhagāminī paṭipadāti mayā byākatanti attho. Evañca pana vatvā bhagavā ''imassa paribbājakassa maggaṃ paṭubhāvo vā phalasacchikiriyaṃ vā natthi, mayhañca bhikkhācāra velā''ti cintetvā tuṇhī aho si. Paribbājakopi taṃ ākāraṃ ñatvā bhagavato gamanakālaṃ ārocento viya ''evameta''ntiādimāha.

421. Vācāsannitodakenāti vacanapatodena. Sañjhabbharimakāmsūti sañjhabbharitaṃ niraṇṭaraṃ phuṭṭhaṃ akāmsu, upari vijjhiṃsūti vuttaṃ hoti. Bhūtanti sabhāvato vijjamānaṃ. Tacchaṃ, tathanti tasseva vevacanaṃ.

Dhammaṭṭhitatanti navalokuttaradhammesu ṭhitasabhāvaṃ. Dhammaniyāmatanti lokuttaradhammaniyāmataṃ. Buddhānañhi catusaccavinimuttā kathā nāma natthi. Tasmā sā edisā hoti.

Cittahatthisāriputtapoṭṭhapādavatthuvaṇṇanā

422. Citto ca hatthisāriputtoti so kira sāvatthiyaṃ hatthiācariyassa putto bhagavato santike pabbajitvā tīṇi piṭakāni uggahetvā sukhumesu atthantaresu kusalo ahosi, pubbe katapāpakammavasena pana sattavāre vibbhamitvā gihi jāto. Kassapasammāsambuddhassa kira sāsane dve sahāyakā ahesuṃ, aññaṃaññaṃ samaggā ekatova sajjhāyanti. Tesu eko anabhirato gihibhāve cittaṃ uppādetvā itarassa ārocesi. So gihibhāve ādīnavaṃ pabbajjāya ānisaṃsaṃ dassetvā taṃ ovadi. So taṃ sutvā abhiraṃsitvā punekadivasāṃ tādise citte uppanne taṃ etadavoca “mayhaṃ āvuso evarūpaṃ cittaṃ uppajjati - ‘imāhaṃ pattacīvaraṃ tuyhaṃ dassāmī’ti”. So pattacīvaralobhena tassa gihibhāve ānisaṃsaṃ dassetvā pabbajjāya ādīnavaṃ kathesi. Athassa taṃ sutvāva gihibhāvato cittaṃ virajjitvā pabbajjāyameva abhirami. Evamesa tadā sīlavantassa bhikkhuno gihibhāve ānisaṃsakathāya kathitattā idāni cha vāre vibbhamitvā sattame vāre pabbajito. Mahāmogallānassa, mahākoṭṭhikattherassa ca abhidhammakathaṃ kathentānaṃ antarantarā kathaṃ opāseti. Atha naṃ mahākoṭṭhikatthero apasādeti. So mahāsāvakaṃ kathite patiṭṭhātuṃ asakkonto vibbhamitvā gihi jāto. Poṭṭhapādassa panāyaṃ gihisahāyako hoti. Tasmā vibbhamitvā dvīhatīhaccayena poṭṭhapādassa santikaṃ gato. Atha naṃ so disvā “samma kiṃ tayā kataṃ, evarūpassa nāma satthu sāsanaṃ apasakkantosi, ehi pabbajituṃ idāni te vaṭṭatī”ti taṃ gahetvā bhagavato santikaṃ agamāsi. Tena vuttaṃ “citto ca hatthisāriputto poṭṭhapādo ca paribbājako”ti.

423. Andhāti paññācakkhuno natthitāya andhā, tasseva abhāvena acakkhukā. Tvaṃyeva nesaṃ eko cakkhumāti subhāsitaḍḍabbhāsitaḍḍājananabhāvamattena paññācakkhunā cakkhumā. Ekaṃsīkāti ekakoṭṭhāsā. Paññattāti ṭhapitā. Anekaṃsīkāti na ekakoṭṭhāsā ekeneva koṭṭhāsena sassatāti vā asassatāti vā na vuttāti attho.

Ekamsikadhammavaṇṇanā

424-425. Santi poṭṭhapādāti idaṃ bhagavā kasmā ārabhi? Bāhirakehi paññāpitaniṭṭhāya aniyyānikabhāvadassanattamaṃ. Sabbe hi titthiyā yathā bhagavā amataṃ nibbānaṃ, evaṃ attano attano samaye lokathupikādivasena niṭṭhaṃ paññapenti, sā ca na niyyānikā. Yathā paññattā hutvā na niyyāti na gacchati, aññadatthu paṇḍitehi paṭikkhittā nivattati, taṃ dassetuṃ bhagavā evamāha. Tattha ekantasukhaṃ lokaṃ jānaṃ passanti puratthimāya disāya ekantasukho loko pacchimādīnaṃ vā aññatarāyāti evaṃ jānantā evaṃ passantā viharatha. Diṭṭhapubbāni kho tasmīṃ loke manussānaṃ sarīrasaṇṭhānādīnīti. Appāṭihīrakatanti appāṭihīrakataṃ paṭiharaṇavirahitaṃ, aniyyānikanti vuttaṃ hoti.

426-427. Janapadakalyāṇīti janapade aññāhi itthīhi vaṇṇasaṇṭhānavilāsākappādīhi asadisā.

Tayoattapaṭilābhavaṇṇanā

428. Evaṃ bhagavā paresaṃ niṭṭhāya aniyyānikattaṃ dassetvā attano niṭṭhāya niyyānikabhāvaṃ dassetuṃ “tayo kho me poṭṭhapādā”tiādimāha. Tattha attapaṭilābhoti attabhāvapaṭilābho, ettha ca bhagavā tīhi attabhāvapaṭilābhehi tayo bhava dassesi. Oḷārikattabhāvapaṭilābhena avīcīto paṭṭhāya

paranimmitavasavattipariyosānaṃ kāmabhavaṃ dassesi.
Manomayaattabhāvapaṭilābhena paṭhamajjhānabhūmito paṭṭhāya
akaniṭṭhabrahmalokapariyosānaṃ rūpabhavaṃ dassesi. Arūpaattabhāvapaṭilābhena
ākāsānañcāyatanabrahmalokato paṭṭhāya
nevasaññānāsaññāyatanabrahmalokapariyosānaṃ arūpabhavaṃ dassesi.
Saṃkilesikā dhammā nāma dvādasa akusalacittupādā. Vodāniyā dhammā nāma
samathavipassanā.

429. Paññāpāripūriṃ vepullattanti maggapaññāphalapaññānaṃ pāripūriñceva
vipulabhāvañca. Pāmujjanti taruṇapīti. Pīti balavatutṭhi. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yaṃ
avocumha “sayāṃ abhiññā sacchikatvā upasampajja vihiratī”ti, tattha tassa evaṃ
vihārato taṃ pāmojjañceva bhavissati, pīti ca nāmakāyapassaddhi ca sati ca
sūpaṭṭhitā uttamaññañca sukho ca vihāro. Sabbavihāresu ca ayameva vihāro
“sukho”ti vattuṃ yutto “upasanto paramamadhuro”ti. Tattha paṭhamajjhāne
pāmojjādayo chapī dhammā labbhanti, dutiyajjhāne dubbalapītisaṅkhātāṃ pāmojjaṃ
nivattati, sesā pañca labbhanti. Tatiye pīti nivattati, sesā cattāro labbhanti. Tathā
catutthe. Imesu catūsu jhānesu sampasādanasutte suddhavipassanā
pāda-kajjhānameva kathitaṃ. Pāsādikasutte catūhi maggehi saddhiṃ vipassanā
kathitā. Dasuttarasutte catutthajjhānikaphalasamāpatti kathitā. Imasmiṃ
poṭṭhapādasutte pāmojjaṃ pītivevacanameva katvā
dutiya-jjhānikaphalasamāpattināma kathitāti veditabbā.

432-437. Ayaṃ vā soti ettha vā saddo vibhāvanattho hoti. Ayaṃ soti evaṃ
vibhāvetvā pakāsetvā byākareyyāma. Yathāpare “ekantasukhaṃ attānaṃ
sañjānāthā”ti puṭṭhā “no”ti vadanti, na evaṃ vadāmāti attho. Sappāṭihīrakatanti
sappāṭihāraṇaṃ, niyyānikanti attho. Mogho hotīti tuccho hoti, natthi so tasmīṃ
samayeti adhippāyo. Sacco hotīti bhūto hoti, sveva tasmīṃ samaye sacco hotīti attho.
Ettha panāyaṃ citto attano asabbaññutāya tayo attapaṭilābhe kathetvā attapaṭilābho
nāma paññattimattaṃ etanti uddharituṃ nāsakkhi, attapaṭilābho tveva niyyātesi.
Athassa bhagavā rūpādayo cettha dhammā, attapaṭilābhoti pana nāmamattametaṃ,
tesu tesu rūpādīsu sati evarūpā vohārā hontīti dassetukāmo tasseeva kathaṃ gahetvā
nāmapaññattivasena niyyātanatthaṃ “yasmīṃ citta samaye”tiādimāha.

438. Evañca pana vatvā paṭipucchitvā vinayanatthaṃ puna “sace taṃ, citta, evaṃ
puccheyyu”ntiādimāha. Tattha yo me ahosi atīto attapaṭilābho, sveva me
attapaṭilābho, tasmīṃ samaye sacco ahosi, mogho anāgato mogho paccuppannoti
ettha tāva imamatthaṃ dasseti - yasmā ye te atītā dhammā, te etarahi natthi,
ahesunti pana saṅkhaṃ gatā, tasmā sopi me attapaṭilābho tasmīṃyeva samaye
sacco ahosi. Anāgatapaccuppannānaṃ pana dhammānaṃ tadā abhāvā tasmīṃ
samaye “mogho anāgato, mogho paccuppanno”ti, evaṃ atthato nāmamattameva
attapaṭilābhaṃ paṭijānāti. Anāgatapaccuppannesupi ese va nayo.

439-443. Atha bhagavā tassa byākaraṇena saddhiṃ attano byākaraṇaṃ
saṃsandituṃ “evameva kho cittā”tiādinī vatvā puna opammato tamatthaṃ sādheṇto
“seyyathāpi citta gavā khīra”ntiādimāha. Tatrāyaṃ saṅkhepattho, yathā gavā
khīraṃ, khīrādīhi ca dadhiādīni bhavanti, tattha yasmīṃ samaye khīraṃ hoti, na
tasmīṃ samaye dadhīti vā navanītādīsu vā aññataranti saṅkhaṃ niruttiṃ nāmaṃ
vohāraṃ gacchati. Kasmā? Ye dhamme upādāya dadhītiādi vohārā honti, tesāṃ
abhāvā. Atha kho khīraṃ tveva tasmīṃ samaye saṅkhaṃ gacchati. Kasmā? Ye
dhamme upādāya khīranti saṅkhyā nirutti nāmaṃ vohāro hoti, tesāṃ bhāvāti. Esa

nayo sabbattha. Imā kho cittāti oḷāriko attapaṭilābho iti ca manomayo attapaṭilābho iti ca arūpo attapaṭilābho iti ca imā kho citta lokasamañña loka samaññāmattakāni samanujānanamattakāni etāni. Tathā lokaniruttimattakāni vacanapathamattakāni vohāramattakāni nāmapaṇṇattimattakāni etānīti. Evaṃ bhagavā heṭṭhā tayo attapaṭilābhe kathetvā idāni sabbametaṃ vohāramattakanti vadati. Kasmā? Yasmā paramatthato satto nāma natthi, suñño tuccho esa loko.

Buddhānaṃ pana dve kathā sammutikathā ca paramatthakathā ca. Tattha “satto poso devo brahmā”tiādikā “sammutikathā” nāma. “Aniccaṃ dukkhamanattā khandhā dhātuyo āyatanāni satipaṭṭhānā sammappadhānā”tiādikā paramatthakathā nāma. Tattha yo sammutidesanāya “satto”ti vā “poso”ti vā “devo”ti vā “brahmā”ti vā vutte vijānituṃ paṭivijjhituṃ niyyātuṃ arahattajayaggāhaṃ gahetuṃ sakkoti, tassa bhagavā āditova “satto”ti vā “poso”ti vā “devo”ti vā “brahmā”ti vā katheti, yo paramatthadesanāya “anicca”nti vā “dukkha”nti vātiādīsu aññataraṃ sutvā vijānituṃ paṭivijjhituṃ niyyātuṃ arahattajayaggāhaṃ gahetuṃ sakkoti, tassa “anicca”nti vā “dukkha”nti vātiādīsu aññatarameva katheti. Tathā sammutikathāya bujjanakasattassāpi na paṭhamam paramatthakathaṃ katheti. Sammutikathāya pana bodhetvā pacchā paramatthakathaṃ katheti. Paramatthakathāya bujjanakasattassāpi na paṭhamam sammutikathaṃ katheti. Paramatthakathāya pana bodhetvā pacchā sammutikathaṃ katheti. Pakatīyā pana paṭhamameva paramatthakathaṃ kathentassa desanā lūkhākārā hoti, tasmā buddhā paṭhamam sammutikathaṃ kathetvā pacchā paramatthakathaṃ kathenti. Sammutikathaṃ kathentāpi saccameva sabhāvameva amusāva kathenti. Paramatthakathaṃ kathentāpi saccameva sabhāvameva amusāva kathenti.

Duve saccāni akkhāsi, sambuddho vadataṃ varo;
Sammutiṃ paramatthañca, tatiyaṃ nūpalabbhati.

Saṅketavacanaṃ saccaṃ, lokasammutikāraṇaṃ;
Paramatthavacanaṃ saccaṃ, dhammānaṃ bhūtalakkhaṇanti.

Yāhi tathāgato voharati aparāmasanti yāhi lokasamaññaṃ lokaniruttīhi tathāgato taṇhāmānadiṭṭhiparāmāsānaṃ abhāvā aparāmasanto voharatīti desanaṃ vinivaṭṭetvā arahattanikūṭena niṭṭhāpesi. Sesaṃ sabbattha uttānatthamevāti.

Iti sumaṅgalavilāsiniyā dīghanikāyaṭṭhakathāyaṃ

Poṭṭhapādasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Σχόλια. Ο Κανόνας των Ομιλιών - Σχόλια. 1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών - Σχόλια. 1. Σχόλια για το κεφάλαιο για το σύνολο της ηθικής. 9. Σχόλια για την ομιλία στον Ποτταπάντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org